

РЕШЕНИЕ

№ 116

гр. Търговище , 26.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ, II СЪСТАВ в публично заседание на десети март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Анна С. Димитрова

при участието на секретаря Михаил С. Пенчев
като разгледа докладваното от Анна С. Димитрова Административно наказателно дело № 20213530200122 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима.

Постъпила е жалба от „ОЛИМПМИР“ ООД представляван от Х.С.И., в качеството на управител, чрез адвокат Д.М. , против НП № 553911 –F561412 от 04.01.2021 година на Директор Офис – /дирекция/ за обслужване - Търговище при на ТД на НАП гр. Варна, с което за нарушение на чл. 40, ал. 1, т. 1 от ЗЗО и на основание чл. 104, ал. 1 от ЗЗО е наложено административно наказание - “ имуществена санкция” в размер на 4000.00 лева. Жалбоподателят моли съда, на основанията изложени в жалбата , да отмени издаденото НП. Редовно призована, не се явява лично. За него, като процесуален представител се явява адвокат Д.М.. Жалбата се поддържа.

Ответната страна, редовно уведомена, изпраща представител. НП се поддържа, като правилно и законосъобразно, с молба да бъде потвърдено.

След преценка на събраните доказателства, съдът прие за установено следното: При извършена проверка по прихващане и/или възстановяване на 17.06.20 в ТД на НАП, гр. Търговище, на „ОЛИМПМИР“ ООД, приключил с АВП № П- 03002520102233-004-001/09.07.2020 година е установено с

Протокол № КД-73 че „ОЛИМПМИР“ ООД в качеството си работодател, не е внесло по сметка на ТД на НАП, Варна, офис Търговище, дължимите осигурителни вноски за здравно осигуряване на заетите лица за месец април 2020 година, декларирани с декларация обр. 6 от дата 27.05.20 г., в законоустановения срок по чл. 40, ал. 1 от ЗЗО, а именно до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят. В случая до 26.05.20 година ,в размер на 277.16 лв. и 1.69 лв. лихва за просрочие на вноската. Нарушението е извършено на дата 27.05.20 година в гр. Търговище.

За констатираното адм. нарушение е издаден АН № F561412 от 27.07.20 година, в отсъствие на жалбоподателя, поради неявяване ,след изпратена покана в срок, посочен в нея. АУАН е връчен и подписан от жалбоподателя Х.С.И. без възражения. Допълнителни писмени възражения не са постъпили и в срока по ЗАНН. На основание АУАН е издадено и атакуваното НП № 553911 –F561412 от 07.01.21 година.

След преценка на приетите по делото писмени доказателства и гласните такива в съдебно заседание, съдът счита жалбата за не основателна, по следните съображения:

От представената административна преписка и събраните в съдебно заседание гласни доказателства, описаната в НП фактическа обстановка се потвърждава по несъмнен начин. Показанията на свидетелите са в потвърждение на изложената в акта и НП фактическа обстановка. Св. С.А. подробно, точно ,обосновано и без противоречия обяснява причините на проверката, констатациите , които направени и доказателствата водещи до заключение за извършеното адм. нарушение. В обясненията си в съдебно заседание св. А. пояснява, че не следва да се приемат твърденията за недължимост на текущите задължения, каквито са внасянето на здравни осигуровки, защото в самия протокол от 09.06.20 г. по повод сключено споразумение с орган на НАП е за задължения по принудително изпълнение на публични държавни вземания п л ю с текущи задължения, под който протокол се е подписал жалбоподателя. Този протокол не обвързва органа по приходите, извършващ проверка в Дирекция „Контрол“, защото към датата на извършване на проверката, задълженията са били текущи и тази справка от 17.06.20 г е приложена към доказателствения материал по преписката.

Св.А. пояснява, че , както по изпълнителното дело, така и към датата на приключване на проверката с акт за прихващане и възстановяване от 09.07.20 г. е установено, че и за следващия месец лицето не внася здравноосигурителни вноски в срок.. В конкретния случай осигурителните вноски за месец април 2020 г. е следвало да се внесат до 25-то число на месеца, следващ месеца за който се отнасят, във връзка подадена декларация, но не са внесени.

Изложената фактическа обстановка се потвърждава и от свидетелите Л. и Д.

Изложената фактическа обстановка се потвърждава в пълнота и от представените и приети по преписката писмени доказателства.

При така изложеното по-горе, съдът намира, че при издаване на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения разпоредбите на ЗАНН водещи до нарушаване правото на защита на жалбоподателя.

В жалбата, като основания за отмяна са посочени: в НП е отразена, като нарушена правна норма на чл. 40, ал.1 от ЗЗО, която не съдържа срокове по отношение на задължения, които да не са изпълнени, т.е. счита се, че деянието е несъставомерно, сочи се, че наложеното наказание по НП на практика се явява повторно, поради плащане лихва за закъснение, че наказващият орган не е обосновал и мотивирал липсата на предпоставки за приложение разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, като при произнасянето си е отразил, че закъснението за неизпълнение на задължението е продължително, без да уточнява какъв точно е този продължителен срок, като според защитата няма настъпили вредни последици за друго лице, както и ощетяване на фиска. Не било отчетено, като смекчаващо отговорността обстоятелство, че неизпълнение на задължението е в момент на криза от Ковид 19, довела до огромна фирмена задлъжнялост, водеща до намаляване на приходите, а самият период на неизпълнение на задълженията е точно в този момент. Посочено е , че не е отчетен и факта, че жалбоподателят на 08.06.20 г е сключил споразумение за доброволно погасяване на публични задължения по ИД № 501/15 г , като към момента на проверката във връзка с която е установено и настоящото адм. нарушение, вече същото е било

сключено и в сила, като самата справка която се цитира в НП е част от същото това споразумение.

Съдът намира , че посочените основания за отмяна не следва да бъдат приети. По отношение квалификация на деянието по чл. 40, ал. 1 т. 1 от ЗЗО , съдът счита за правилна и законосъобразна. Действително не е конкретизирано, че разпоредбата относно датата на внасяне на здравни осигуровки е отразена в чл. 40, ал. 1 т. 1 от ЗЗО ,като не е посочена буква „в“ , но това обстоятелство не води до разминаване в изложената фактическа обстановка и приложената , като нарушена правна норма.

По отношение на останалите отменителни основания, то отговор защо не се приемат от съда е даден в мотивите по-горе. Той се съдържа и в пространните и обосновани обяснения на св. С.А., които се подкрепят в пълнота от представения и приет доказателствен материал по преписката, приети от съда. По отношение на основание за приложение на чл. 28 от ЗАНН, то в НП наказващият орган се е произнесъл защо приема, че липсва такава. Действително мотивите в тази насока са кратки, но е повече от ясно защо липсват такива основания. По отношение обстоятелството, че нарушението е първо по ред, то това не отговаря на фактите, предвид неизпълнени назад във времето задължения на жалбоподателя. Липсва безспорно повторност, но това не води до извода за добросъвестност в поведението на наказаното лице. Нещо повече, видно от писмените материали по делото е ,че причината за неизпълнение на задълженията на жалбоподателя , както и големия размер на неизплатени публични задължения към фиска не са от периода на 2020 година, а години назад във времето и не може да се обоснове с пандемията от Ковид 19. Също така не може да се приеме, че с неизпълнение на задълженията си по заплащане на здравните осигуровки на заетите лице при работодателя-жалбоподател по делото, не са настъпили вреди последици. Вредни последици са настъпили , както в сферата на лицата, които е следвало да бъдат осигурени от него, така и по отношение на изплащане на текущи задължения към фиска. По изложените съображения, съдът намира, че в конкретния случай не са налице предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН, поради което приема и произнасянето на наказващият орган в тази връзка за правилно и законосъобразно.

По отношение на наложеното наказание „имуществена санкция“ в посочения размер, то същия е към минимума предвиден в закона, като наказващият орган е обосновал и съобразил това предвид задълженията си преди налагане на санкцията по реда на чл. 27 от ЗАНН.

По изложените съображения, съдът счита обжалваното НП за правилно и законосъобразно, поради което и следва да бъде потвърдено, а жалбата оставена без уважение.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 553911- F561412 от 07.01.2021 година на Директор офис /дирекция/ за обслужване -Търговище при ТД на НАП, гр. Варна, с което на „ОЛИМПМИР“ ООД, представляван от Х.С.И. , за нарушение на чл. 40, ал. 1 т. 1 от ЗЗО и на основание чл. 104, ал. 1 от ЗЗО е наложено административно наказание „имуществена санкция ” в размер от 4000.00/четири хиляди/ лева, като правилно и законосъобразно.

Осъжда „ОЛИМПМИР“ ООД ,представляван от Х.С.И.в да заплати на ТД на НАП Варна, офис/дирекция/за обслужване Търговище, разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80.00 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14 дневен срок от съобщаване на страните за изготвянето му ведно с мотивите, пред Административен съд - Търговище.

Съдия при Районен съд – Търговище: _____